

Modře natištěné štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
32,71+ 2,29 (GST) = 35 kan. dolarů
Cena 1.40 + 0.10 (GST) = 1.50 dolaru.

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

Datum, dokdy jsou
noviny předplacené,
je v pravém horním
rohu štítku!

J Time
Committed
À dé lai
convenu

Telefon: 416/530-4222

Fax: 416/530-0069

E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com
satellite1-416@rogers.com

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 16.

(318.)

Vol. 14.

Thursday,

August 26,

2004

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

The Doors v Toronte

Vlastný koncert 6. augusta 2004 bol nad očakavanie vynikajúci. Hrali sa hity ako PEOPLE ARE STRANGE, WAITING FOR THE SUN, WHEN THE MUSIC IS OVER, TOUCH ME a, jako vyvrcholení, na záver skupina zahrála LIGHT MY FIRE. To ich už obecenstvo vyvolalo späť na javisko po druhý krát. Z pôvodných Doors tu boli pianista Ray Manzarek a gitarista Robby Krieger. Novým spevákom skupiny sa stal Ian Astbury, pôvodne spevák anglickej skupiny Cult. Hlasom aj prejavom pripomínal Jim Morrissona. Skupinu dopĺňali basgitarista Angelo Barbera a na bicie hrál Ty Dennis.

Foto a text: M. Babel

Kozí mejdan a vychytané podivínství

Od jisté doby se v tomto kraji začaly dít neobvyklé věci. Kdo by si to ještě před pár lety dokázal představit. Považte jen, v dnešní době ševelicích motorů pod nablýskanými karoseriemi, miniaturních audio a video přístrojů, mobilků s běžícími obrázky a masového letního tažení na pláži Středomoří, si kdosi dovolí oslavovat ten nejobyčejnější zvířecí druh. Tedy žádné domácí mazlíčky vyšperkované barevnými pentlemi či drahými obojky, ale docela obyčejné hospodářské zvíře, které známe tak akorát z obrázků Josefa Lady. Jo, řeč je prosím pěkně o tom svévolném rohatém stvoření s kopyty a vousy, případně i vemínkem. Přesněji o stádu čtyřiceti takových malých, velkých, bílých, hnědých i černých stvoření. Řeč je koze. Pakliže by tu člověk čekal klasický hospodářský chov, bude překvapen. Prostor nade dveřmi nezdobí mocná trofej přimorožce, na plotě nevisí čerstvě stažená kůže. Kdepak. Každý jedinec tu má zaručenou definitivu, invalidu nevyjímaje. Ano, poslání kozí farmy v Milkovicích na okraji Českého ráje jest daleko vznešenější, než vykalkulovaná živočišná výroba pod tlakem dotírající konkurence. Tady jde o zachování druhu, tady jde o popularizaci chovu, tady jde snad o jakousi praktikovanou vděčnost projevovanou kdysi nepostradatelným životelům našich předků. A kdože je ten obětavý milovník sídliště velkoměsta, koupil starou zemědělskou

usedlost a ke kozám přibral i oslí rodinku a psy z útulku? - Nejjednodušší odpověď zní prostě: bývalý disident a obhájce lidských práv. Inu kvalifikace nenormálnosti dostatečná. A aby těch podivuhodností nebylo málo, připočteme k tomu ještě alespoň přetrvávající odhodlání pálit si prsty v ohničkách věcí veřejných, a také sociální otevřenost. Otevřenost nejen náhodným návštěvníkům, ale i otevřenost svobodným myšlenkám a kulturním projevům. Každé léto se farma na osm dní promění v místo setkávání vyznavačů svobodného životního stylu. Decibely desítek hudebních kapel ovšem obšťastňují i posluchače mnohem vzdálenější, i když jistě ne vždy k jejich potěše. Každopádně Kozí mejdan, nyní již ve svém pátém ročníku, se stal nepřehlédnutelným pojmem prázdninového kulturního kalendáře. Tisíce lidí tu využívá lidové ceny občerstvení, včetně domácích kozích produktů. Ani v tomto oboru totiž není cílem vydělávat. A tak spolu s těmito specialitami lze vychutnávat i jedinečnou atmosféru založenou na toleranci a přátelskosti. Zdá se, že přítomní čtvernožci nám mohou jít příkladem. Okolo rohatých hlav volně pobíhají cizí psi nejrůznějších plemen a vesele vrtí ohony. Pouze jednomu individuu není dopřáno radovat se ze zrušených bariér. Nespokojeně hýká ve své temnělé kobce, jsa odsouzen za svoji nenapravitelnou agresivitu. Hle, i svoboda má své meze. Projevem tolerance a

svobody jsou i různorodé denní aktivity jednotlivých účastníků. Zatímco jedni víceméně tvrdě pracují na zvelebování statku nebo na technickém zajištění festivalu, jiní se oddávají sofistikovaným debatám na nejrůznější světoborná témata či výhradně svým hlubokým myšlenkám, další pak pečlivě dbají na svůj pitný režim u jednoho z právě provozovaných výčepů. Dlužno podotknout, že právě únava z této činnosti se v horkém letním dnu projevuje nejmarkantněji. Na těle i na duši. Všichni pak, při troše snažení, není-li jejich zrak ještě příliš zakalen, mohou zahlédnout v dále cihlově červenou stavbu děténického zámku. Vůbec veškerá civilizace jeví se odtud vzdálená, nepatrná, a jakoby neškodná. To dovoluje našinci doslova povýšeně přehlížet onen svět svázaný nespočetnými regulami, nesmyslnými zákazy a příkazy, svět škrťící svobodu a propadlý komerci a droze peněz. Kozí farma Stanislava Pence v Milkovicích tvoří ostrůvek jinakosti. Měli bychom si toho považovat. Vždyť to, že si člověk nechá zaplavit usedlost, louky a sad cizími lidmi, aby jim umožnil prožít několik dní v atmosféře odlehčené gravitace, je stejně tak podivínské jako s láskou zachraňovat ony lidmi již dávno odepsané rohaté přežvýkavce. Inu vychytané podivínství. Chvála mu.

Miroslav Petr
Hradec Králové, srpen 2004
